

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0138/2014

21.2.2014

MIETINTÖ

EU:n kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta ja sen vaikutuksista EU:n ulkoisen toiminnan johdonmukaisuuteen
(2013/2146(INI))

Ulkoasiainvaliokunta

Esittelijä: Arnaud Danjean

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
VÄHEMMISTÖÖN JÄÄNYT MIELIPIDE	14
KEHITYSYHTEISTYÖVALIOKUNNAN LAUSUNTO	16
NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO	20
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS	24

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

EU:n kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta ja sen vaikutuksista EU:n ulkoisen toiminnan johdonmukaisuuteen (2013/2146(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston vuosittaisen selvityksen Euroopan parlamentille yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2, 3, 21, 24 ja 36 artiklan,
- ottaa huomioon SEU-sopimuksen V osaston ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT),
- ottaa huomioon SEU-sopimuksen 21 artiklan 3 kohdan, jossa määrätään, että korkea edustaja auttaa neuvostoa ja komissiota huolehtimaan johdonmukaisuudesta unionin ulkoisen toiminnan eri alojen välillä,
- ottaa huomioon SEU-sopimuksen 24 artiklan 3 kohdan, jossa todetaan, että jäsenvaltiot tukevat aktiivisesti ja varauksettomasti unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa (YTPP) uskollisuuden ja keskinäisen yhteisvastuullisuuden hengessä ja kunnioittavat unionin toimintaa tällä alalla, että ne pidättyvät kaikista toimista, jotka ovat unionin etujen vastaisia tai jotka ovat omiaan haittaamaan sen tehokkuutta yhtenäisenä voimana kansainvälisissä suhteissa ja että neuvosto ja korkea edustaja huolehtivat siitä, että näitä periaatteita noudatetaan,
- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2012 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa sekä yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa koskevassa parlamenttien välisessä kokouksessa 6. syyskuuta 2013 annetut päätelmät,
- ottaa huomioon komission ja korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan 11. joulukuuta 2013 antaman yhteisen tiedonannon ”EU:n kokonaisvaltainen lähestymistapa ulkoisiin konflikteihin ja kriiseihin” JOIN(2013)0030,
- ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, neuvostolle ja komissiolle 13. kesäkuuta 2013 antamansa suosituksen Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaation ja toiminnan tarkistamisesta vuonna 2013¹ ja korkean edustajan heinäkuussa 2013 esittämän Euroopan ulkosuhdehallinnon tarkastelun vuonna 2013²,
- ottaa huomioon yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta (YUTP) ja yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta (YTPP) antamansa päätöslauselmat sekä erityisesti

---

1 Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0278.

2 http://eeas.europa.eu/library/publications/2013/3/2013_eeas_review_en.pdf

22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan roolista ilmastoon liittyvissä kriiseissä ja luonnonkatastrofeissa¹,

- ottaa huomioon kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen,
  - ottaa huomioon 15. lokakuuta 2013 annetun korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan raportin yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta,
  - ottaa huomioon YTPP:n kriisinhallintamenettelyjen uudelleenarviointia käsittelevän Euroopan ulkosuhdehallinnon kertomuksen, jonka poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea (PTK) hyväksyi 18. kesäkuuta 2013,
  - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0138/2014),
- A. toteaa, että Lissabonin sopimus ja nykyiset päätöksentekoprosessit edellyttävät jo nyt varmistamaan johdonmukaisuuden EU:n ulkoisen toiminnan eri alueiden välillä ja näiden alueiden sekä muiden toiminta-alojen välillä; toteaa, että tämä tavoite hyötyisi Euroopan parlamentin entistä suuremmasta roolista ulkosuhteissa;
- B. toteaa, että kokonaisvaltaisuudella ei viitata vain EU:n välineiden ja resurssien yhdistettyyn käyttöön vaan myös yhteiseen vastuuseen, joka on EU:n tason toimijoilla ja jäsenvaltioilla, joiden politiikoilla, toimilla ja tuella olisi edistettävä entistä johdonmukaisempaa ja tehokkaampaa EU:n ulkoista toimintaa;
- C. toteaa, että Lissabonin sopimuksen myötä EU on saanut käyttöönsä uudet ulkoisen toiminnan välineet, joiden avulla sen on mahdollista kehittää entistä aktiivisempaa, yhtenäisempää ja aidompaa EU:n ulkopolitiikkaa;

EU muuttuvassa maailmassa

1. toteaa, että merkittäviä geostrategisia muutoksia on parhaillaan käynnissä myös muualla maailmassa ja että ne johtuvat erityisesti lisääntyneestä kansainvälisestä moninapaisuudesta, jolle on ominaista uusien alueellisia ja globaaleja kilpailukykytavoitteita ajavien toimijoiden mukaantulo, kasvavasta keskinäisestä riippuvuudesta, monitahoisten asymmetristen uhkien kasvusta, Yhdysvaltain turvallisuuspolitiikan uudelleensuuntautumisesta kohti Aasian ja Tyynenmeren aluetta, energia- ja resurssivarmuutta koskevan kamppailun lisääntymisestä, ilmastonmuutoksen entistä vakavammista vaikutuksista sekä kaikkiin EU:n jäsenvaltioihin vaikuttavasta vakavasta ja pitkäkestoisesta maailmanlaajuisesta talous- ja rahoituskriisistä;
2. korostaa, että tällaisessa geopoliittisessa tilanteessa EU:n on ylläpidettävä ja edistettävä arvojaan ja etujaan sekä vakautta koko maailmassa ja suojeltava kansalaistensa turvallisuutta ja hyvinvointia; korostaa, että tämä vaatii tuoretta lähestymistapaa, jotta EU

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0458.

voi rakentaa yhteistyössä strategisten kumppaniensa kanssa uutta moninapaista maailmanjärjestystä, joka on osallistava, uskottava, oikeudenmukainen ja yhteistoiminnallinen ja jossa tärkeimpinä esiin nousevat ihmisoikeuksien kunnioittaminen, oikeusvaltion ja demokratian periaatteet ja jonka puitteissa erimielisyydet pyritään ratkaisemaan aseellista konfliktia aiheuttamatta;

EU:n kokonaisvaltainen lähestymistapa: poliittisen kehityksen täytäntöönpanon tilanne

3. korostaa, että EU:n vahvuutena on se, että se voi ottaa käyttöön resursseja kautta koko diplomaattisen, turvallisuuteen ja puolustukseen liittyvän, taloudellisen, kaupallisen, kehityspoliittisen ja humanitaarisen välineistönsä – YK:n peruskirjan määräyksiä täysimääräisesti noudattaen – sekä se, että näiden välineiden käyttö kokonaisvaltaisella tavalla antaa sille ainutlaatuisen joustavuuden paneutua tehokkaasti kaikkein haastavimpiin kansainvälisiin kysymyksiin ja saavuttaa omat poliittiset tavoitteensa;
4. korostaa tehokkaan koordinoinnin ja johdonmukaisuuden merkitystä Euroopan unionin ulkoisessa toiminnassa; hyväksyy näkemyksen, jonka mukaan kehityksen, politiikan ja turvallisuuden alat ovat toisistaan riippuvaisia ja monimutkaisiin hätätilanteisiin vastattaessa EU:n tuoma lisäarvo on sen kyvyssä luoda monialaisuuteen liittyviä ja toimielinten välisiä synergiaetuja ja saada näin aikaan kestäviä tuloksia paikan päällä sekä saavuttaa pitkän aikavälin strategisia tavoitteita;
5. korostaa, että kaikki olennaiset kansainväliset toimijat (muun muassa monenväliset järjestöt sekä valtiot) pitävät nykyisin kokonaisvaltaista lähestymistapaa parhaana keinona suunnitella tehokasta reagointia monitahoisiin kriiseihin ja edistää ihmisten turvallisuutta maailmanlaajuisesti, ja tämä johtuu suoraan siitä jo pitkään myönnetystä tosiasiasta, että yritykset tuoda vakautta yksinomaan yhden lähestymistavan keinoin todennäköisesti epäonnistuvat;
6. palauttaa erityisesti mieliin, että Yhdistyneet kansakunnat on vuodesta 2006 lähtien kehittäneet konfliktitilanteita ja konfliktin jälkeisiä tilanteita koskevaa ”yhdennettyä lähestymistapaa” ja että Naton jäsenet hyväksyivät Lissabonin huippukokouksessa 2010 uuden strategiakonseptin, jonka mukaisesti kriisinhallintaan kehoitetaan soveltamaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa;
7. korostaa, että Lissabonin sopimuksessa tarjotaan unionille puitteet, joiden mukaisesti se voi muodostaa entistä johdonmukaisemman, yhtenäisemmän ja kokonaisvaltaisemman lähestymistavan pyrkiä harjoittamaan tehokkaasti unionin ulkosuhteita, sillä sopimuksella luotiin muun muassa kolmen tehtävän mandaatti, jonka mukaisesti unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja on myös komission varapuheenjohtaja ja ulkoasiainneuvoston puheenjohtaja, ja perustettiin yhtenäistävä ja tehokas Euroopan ulkosuhdehallinto;
8. pitää valitettavana, että Lissabonin sopimuksen uudistuksista huolimatta unionin ulkoisen toiminnan johdonmukaisuuden edistämiseksi on vielä puutteita kaupan kehittämiseen, energiaan, ympäristöön, maahanmuuttoon ja muihin maailmanlaajuisiin kysymyksiin liittyvillä aloilla; on huolestunut siitä, että komissio noudattaa usein rajoittavaa lähestymistapaa ja suojelee omaa toimivaltaansa näillä aloilla ja minimoii Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa suoritettavat koordinoitavat tehtävät;

9. kehottaa jäsenvaltioita täyttämään perussopimuksen mukaiset sitoumuksensa ja tukemaan aktiivisesti unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa keskinäisen yhteisvastuullisuuden hengessä sekä omaa politiikkaansa harjoittaessaan kunnioittamaan unionin toimintaa tällä alalla; kehottaa jäsenvaltioita omaksumaankin rakentavan roolin ja edistämään strategista politiikan koordinoitua EU:n tasolla; korostaa, että EU:n ulkopoliittika voi olla tehokasta vain, jos jäsenvaltiot ovat halukkaita ja kykeneviä muodostamaan yhteisiä toimintalinjauksia erityisesti Yhdistyneiden kansakuntien tapaisissa monenvälisissä järjestöissä;
10. suhtautuu myönteisesti 11. joulukuuta 2013 annettuun yhteiseen tiedonantoon ”EU:n kokonaisvaltainen lähestymistapa ulkoisiin konflikteihin”; pitää kuitenkin valitettavana, että siinä luotetaan mieluummin jo olemassa oleviin prosesseihin kuin pyritään tutkimaan uusia konkreettisia tapoja helpottaa institutionaalista ja käytännön yhteistyötä;
11. vaatii, että kaikki EU:n toimijat EU:n toimielimissä, EU:n jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa ovat yhteisesti vastuussa kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta ja että samalla siinä kunnioitetaan kaikilta osin kunkin toimielimen ja toimijan toimivaltaa;
12. kehottaa sitoutumaan aktiivisesti kansalaisiin ja kansalaisyhteiskuntaan sekä käymään vuoropuhelua niiden kanssa legitimizeetin sekä kokonaisvaltaista lähestymistapaa ja yleensä EU:n ulkopoliittikkaa koskevan yhteisymmärryksen varmistamiseksi;
13. katsoo, että kun pyritään kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan ja siirrytään siinä käsitteestä toimintaan, perustana ovat seuraavat neljä aluetta, jotka on otettava huomioon;

1. Institutionaalinen johdonmukaisuus

14. katsoo, että kokonaisvaltaisen lähestymistavan käsite olisi ymmärrettävä kaikkien olennaisten toimielinten (Euroopan ulkosuhdehallinto ja asiaankuuluvat komission yksiköt, mukaan lukien humanitaarisen avun pääosasto, kehitys- ja yhteistyöpääosasto, kauppapolitiikan pääosasto, laajentumisasioiden pääosasto sekä myös Euroopan parlamentti ja neuvosto) koordinoituna työnä, jossa ne pyrkivät yhteisiin tavoitteisiin EU:n tasolla laaditun sovitun järjestelmän puitteissa ja ottavat käyttöön sen olennaisimmat välineet, YTPP mukaan luettuna turvallisuustilanteen niin vaatiessa; katsoo, että toistaiseksi institutionaaliset ja menettelylliset puutteet ovat pitkälti estäneet tällaisen johdonmukaisen EU:n ulkoisen toiminnan useimmilla kriisialueilla, joilla EU on toiminut, ja vahingoittaneet EU:n uskottavuutta maailmanlaajuisena toimijana ja turvallisuuden takaajana;
15. muistuttaa, että Lissabonin sopimuksella luotiin Euroopan ulkosuhdehallinto ja korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan kolmen tehtävän mandaatti tuomaan EU:n ulkoiseen toimintaan yhtenäisyyttä, johdonmukaisuutta, näkyvyyttä ja tehokkuutta; korostaa, että toistaiseksi näiden kolmen roolin mahdollisuuksia ei ole täysin hyödynnetty; vaatii, että korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan keskeistä koordinoijan roolia komission varapuheenjohtajana vahvistetaan komission sisällä ulkosuhteiden pääosaston komission jäsenten kollegion vakiintuneiden säännöllisten kokousten kautta, joiden puheenjohtajana toimii korkea edustaja / komission varapuheenjohtaja ja joita laajennetaan muilla asian edellyttämällä komission jäsenillä; kehottaa uudistamaan Euroopan ulkosuhdehallintoa välittömästi vuonna 2013 tehdyn tarkastelun ja parlamentin

suuntaviivojen pohjalta, jotta voidaan käyttää parhaiten hyödyksi niukkoja taloudellisia resursseja;

16. korostaa, että vaikka yhteistyö on välttämätöntä, kaikkien toimielinten ja jäsenvaltioiden toimivaltaa ja menettelyjä on kunnioitettava kaikilta osin; kehottaa siksi kaikkia EU:n toimijoita toimimaan vilpittömin mielin ja tekemään parhaansa, jotta kokonaisvaltaisen lähestymistavan noudattaminen on mahdollista;
17. katsoo, että kokonaisvaltainen lähestymistapa edellyttää Euroopan ulkosuhdehallinnolta herkästi reagoivia, joustavia ja tehokkaita rakenteita; palauttaa mieleen kantansa, jonka mukaan Euroopan ulkosuhdehallinnon institutionaalista rakennetta olisi selkeytettävä, jotta voidaan taata tehokas päätöksenteko ja välineiden käyttö, esimerkiksi YTPP:n siviili- ja sotilasalan välineiden käyttö, kuten vuonna 2013 asiasta laaditussa parlamentin mietinnössä vaaditaan;
18. korostaa, että kokonaisvaltaista lähestymistapaa kehitettäessä olisi myös varmistettava sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen ja sukupuolten välinen tasapaino unionin kaikkien ulkoisten toimien muotoilussa, kehittämisessä ja täytäntöönpanossa;
19. tähdentää sovittelun ja vuoropuhelun merkitystä konfliktien ehkäisemisessä ja rauhanomaisessa ratkaisemisessa; antaa tunnustusta edistyksestä, jota Euroopan ulkosuhdehallinto on saanut aikaan sovitteluvalmiuksiensa vahvistamisessa, ja toistaa tukensa unionin valmiuksien vahvistamiselle entisestään tällä alalla ja kehottaa tekemään sovittelusta tietyllä kriisialueella kaikkien tulevien kokonaisvaltaisten lähestymistapojen tärkeän vakio-ominaisuuden; korostaa parlamentin roolia yhteisen ulkopoliittikan laadinnassa ja valvonnassa ja kehottaa seuraavaa parlamenttia varmistamaan sen tehokkuuden ja ennen kaikkea sen yhtenäisyyden; kiinnittää huomiota parlamentin sitoumukseen osallistua aktiivisesti vaalitarkkailuun, sovitteluun ja demokratian tukemiseen; katsoo, että parlamentin osallistuminen sovitteluprosesseihin Ukrainassa ja entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa (FYROM) on osoittanut, että parlamentin jäsenten rooli tällä alalla voi olla merkittävä;
20. muistuttaa, että erityistä huomiota on kiinnitettävä humanitaarisen avun periaatteiden (riippumattomuus, puolueettomuus, tasapuolisuus) kunnioittamiseen; katsoo, että humanitaaristen työntekijöiden turvallinen pääsy apua tarvitsevien väestöryhmien luo riippuu ennen kaikkea siitä, millaisiksi vaikutusvaltaiset toimijat kentällä mieltävät heidät, ja että heidät olisi ymmärrettävä riippumattomiksi kaikista yksipuolisista poliittisista näkemyksistä; korostaa kuitenkin, että komission humanitaarisen avun ja pelastuspalveluasioiden yksikkö (ECHO) on yhä osa EU:ta, ja uskoo vakaasti, että sen vuoksi ECHO:n ja ulkosuhdehallinnon välistä yhteistyötä ja koordinoitua olisi tehostettava;
21. suhtautuu myönteisesti 11. joulukuuta 2013 annettuun yhteiseen tiedonantoon ”EU:n kokonaisvaltainen lähestymistapa ulkoisiin konflikteihin ja kriiseihin” (JOIN(2013)0030), koska siinä annetaan mahdollisuus selvittää tätä lähestymistapaa ja tehdä siitä toteuttamiskelpoinen uusissa Lissabonin sopimuksen jälkeisissä institutionaalisissa puitteissa ja vahvistaa EU:n sitoutuminen sen työskentelyä ulkosuhteiden alalla koskevaan kokonaisvaltaiseen kehukseen; toteaa, että tällaisen kunnianhimoisen politiikan

edistämiseen ja täytäntöönpanoon liittyy huomattavia haasteita; suhtautuu myönteisesti erityisesti siihen, että tiedonannossa korostetaan turvallisuuden ja kehityksen välistä yhteyttä, jonka olisi oltava EU:n kokonaisvaltaisen lähestymistavan soveltamisen tärkein periaate;

22. tukee voimakkaasti näkemystä johdonmukaisemmasta ulkoisesta toiminnasta; korostaa, että EU:n ei pitäisi hyväksyä kokonaisvaltaisen lähestymistavan kapeaa määritelmää; suhtautuu myönteisesti siihen, että yhteisessä tiedonannossa edistetään tietämystä kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta, joka koskee konfliktisyklin tai muun ulkoisen kriisin kaikkia vaiheita varhaisvaroituksesta ja valmiudesta, konfliktien ehkäisemisestä, kriiseihin vastaamisesta ja hallinnasta varhaiseen elpymiseen sekä vakauttamista ja rauhanrakentamista, jotta maita voidaan auttaa pääsemään takaisin kestävän ja pitkän aikavälin kehityksen uralle; on hyvin huolestunut mahdollisuudesta, että ulkopolitiikan tavoitteet voisivat olla etualalla kehitystä koskevien periaatteiden ja periaatteellisen humanitaarisen toiminnan sijasta;
23. muistuttaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 208 artiklassa vahvistetaan kehityspolitiikan johdonmukaisuuden periaate, sekä korostaa, että voi syntyä jännitteitä tämän periaatteen ja EU:n ulkopuolella toteutettavan kriisinhallinnan kokonaisvaltaisen lähestymistavan välille; korostaa, että EU:n kehityspolitiikan päätavoite on köyhyyden poistaminen ja että näin ollen on hyvin tärkeää, ettei köyhyyden torjumista koskevia tavoitteita väheksytä EU:n ulkopolitiikassa eikä kokonaisvaltaisen lähestymistapa heikennä kehitysyhteistyön siviililuonnetta; on huolissaan siitä, että integroitu ulkopolitiikan tavoitteiden ajaminen mahdollisesti aiheuttaisi paineita jakaa kehitysapua strategisesti ensisijaisille alueille; panee merkille, että yhteisen tiedonannon mukaan korkea edustaja ja varapuheenjohtaja sekä komission puheenjohtaja vastaavat ulkosuhteiden strategisesta ja operatiivisesta johdonmukaisuudesta ja myös sisäisten politiikkojen ulkoisesta vaikutuksesta; kehottaa korkeaa edustajaa ja varapuheenjohtajaa sekä komission puheenjohtajaa sitoutumaan tähän;
24. korostaa, että sekä SEUT-sopimuksen 214 artikla että humanitaarista apua koskeva eurooppalainen konsensus vuodelta 2008 suojelevat periaatteellista humanitaarista toimintaa; kehottaa turvaamaan humanisuuden, tasapuolisuuden, puolueettomuuden ja riippumattomuuden humanitaaristen periaatteiden noudattamisen, sillä ne ovat ratkaisevia periaatteita sekä humanitaarisen toiminnan tehokkuuden että sen toimijoiden turvallisuuden kannalta; painottaa vakaasti sitä, että terrorisminvastaisessa ohjelmassa ja turvallisuusohjelmassa ei saa heikentää humanitaarisen alan toimijoiden mahdollisuuksia toimittaa apua ja että humanitaarinen apu ei saisi missään olosuhteissa palvella poliittisia päämääriä eikä sitä saisi pitää kriisinhallintavälineenä; huomauttaa, että jotta humanitaarinen apu tavoittaisi väestön, joka sitä tarvitsee, sen on oltava tasapuolista ja se on myös mielletävä tasapuoliseksi; toteaa, että tarpeisiin perustuva humanitaarinen apu olisi pidettävä erillisenä, mutta kehottaa samalla sitoutumaan entistä laajemmin humanitaarisen alan toimijoihin, jotta voidaan entistä paremmin määritellä, millä tavoin he toimivat kokonaisvaltaisen lähestymistavan yhteydessä;
25. katsoo, että kehityksen ja konfliktineston välillä on vahva yhteys, sillä köyhyys on usein konfliktin tärkein syy ja seuraus; korostaa, että konfliktinestolla edistetään rauhaa, turvallisuutta ja kestävä kehitystä; suhtautuu myönteisesti siihen, että yhteisessä

tiedonannossa keskitytään konfliktinestoon, ja kehottaa tehostamaan EU:n varhaisvaroitusjärjestelmiä; kehottaa EU:ta jatkamaan epävakaaissa tilanteissa olevien maiden tukemista puuttuakseen perimmäisiin syihin ja perustaakseen toimivat ja vastuuvolliset instituutiot, jotka pystyvät tarjoamaan peruspalveluja ja tukemaan köyhyyden vähentämistä; korostaa tarvetta laatia epävakaita valtioita koskeva EU:n strategia, jonka avulla EU:n järjestelmään sisällytettäisiin epävakaita valtioita koskevat OECD:n kehitysapukomitean periaatteet sekä Busanissa joulukuussa 2011 epävakaaissa valtioissa toteutettavaa toimintaa varten tehdyn uuden sopimuksen tavoitteet;

26. suhtautuu myönteisesti siihen, että yhteisessä tiedonannossa sitoudutaan pitkän aikavälin strategiaan, koska ainoastaan pitkän aikavälin sitoutumisen ja kestäväen kehityksen avulla voidaan edistää rauhaa ja turvallisuutta; kehottaa koordinoimaan entistä paremmin EU:n politiikkojen lyhyen aikavälin ja pitkän aikavälin tavoitteita ottaen asianmukaisesti huomioon paikallistason sidosryhmien näkemykset;
27. korostaa, että ollakseen tehokas EU:n kokonaisvaltaisen lähestymistavan olisi perustuttava mahdollisimman suuressa määrin koko EU-järjestelmää koskevaan yhteiseen analyysiin, arviointiin ja suunnitteluun sekä selkeään vastuun jakoon; korostaa tässä yhteydessä, että yhteinen ohjelmasuunnittelu on tärkeä väline, jonka avulla voidaan saada aikaan johdonmukainen ulkoinen toiminta;
28. katsoo, että kokonaisvaltaisen lähestymistavan on perustuttava kaikille EU:n toimijoille yhteiseen visioon muuttuvasta strategisesta ympäristöstä, jossa EU:n toiminta tapahtuu; vaatii siksi aikaisempaa säännöllisempää ja avoimempaa tietojenvaihtoa, politiikan koordinoitua ja tiimityötä EU:n toimijoiden kesken EU:n toimien kaikissa vaiheissa; kehottaa lisäksi kehittämään muodollisia rakenteita, joissa kyseinen yhteydenpito voisi tapahtua ja joissa varhaisvaroitusta, tilanneanalyysiä sekä kriisiseuranta ja kriisin jälkeinen seuranta voitaisiin toteuttaa, yhdistämällä mahdollisesti nykyisiä rakenteita (kuten EU:n tilannekeskus, hätäavun koordinoitikeskus ja ARGUS-järjestelmä); muistuttaa tarpeesta luoda Euroopan ulkosuhdehallinnon yhteyteen ”kriisitoimintakeskus”, jonka puheenjohtajana toimisi korkea edustaja / komission varapuheenjohtaja ja joka toisi yhteen kaikki kriisinhallinnan kannalta olennaiset toimijat;
29. katsoo, että kokonaisvaltaisen lähestymistavan noudattaminen vaatii myös, että korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan johdolla parannetaan koordinoitua sellaisten EU:n sisäisten politiikkojen kanssa, joilla on tärkeä ulkopoliittinen ulottuvuus, kuten sisämarkkinoita, maahanmuuttoa, ympäristöä ja energiaa koskevat politiikat;
30. kehottaa sovittamaan kauppapolitiikan ja yhteisen ulkopoliittikan entistä paremmin yhteen, ihmisoikeudet ja kehitys mukaan luettuina;
31. korostaa, että huono koordinoitua ja toimintapolitiikan suunnittelu asiaankuuluvien toimielinten kesken on osasyynä EU:n ulkopoliittikan kentällä toteutuvaan puutteelliseen täytäntöönpanoon; panee merkille, että se on parantunut, koska EU:n valtuuskunnat ottivat hoitaakseen EU:n ja jäsenvaltioiden välisen koordinoitutehtävän, mutta EU:n ulkopoliittikan käytännön täytäntöönpanoa edistävät lisätoimet ovat tarpeen erityisesti, kun on kyse kriisialueista ja yhteydestä YUTP:n toimintoihin;

32. kehottaa parantamaan globaaleja haasteita koskevia EU:n valmiuksia, erityisesti ilmastodiplomatiata; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa etsimään poliittisia kompromisseja ja tekemään poliittisia kauppoja yhdistämällä ilmastonäkökohdat ja muut näkökohdat EU:n ja sen kumppanimaiden välisissä suhteissa; toivoo, että vuonna 2015 Pariisissa järjestettävän YK:n ilmastokokouksen valmistelujen yhteydessä Euroopan ulkosuhdehallinto alkaa käyttää laajaa EU:n edustustojen verkostoa kaikkialla maailmassa syventääkseen eurooppalaista ymmärtämystä ilmastotoimiin liittyvistä intresseistä ja sisäpolitiikasta kumppanimaissa;

2. Rahoituksellinen johdonmukaisuus

33. korostaa, että parlamentti aikoo varmistaa, että unionin ulkoisen toiminnan rahoitusvälineet kaudelle 2014–2020 helpottavat kokonaisvaltaisen lähestymistavan noudattamista unionin ulkosuhteissa erityisesti siten, että luodaan välineet, jotka toimivat kautta koko konfliktinestön, kriisinhallinnan, rauhanrakentamisen, kehitysyhteistyön ja strategisten kumppanuuksien lujittamisen kokonaisuuden; korostaa, että uusi kumppanusväline antaa EU:lle myös mahdollisuuden täydentää kolmansia maita koskevia ulkopoliittisia toimia taloudellisesti; korostaa aikovansa harjoittaa täysimääräisesti näiden välineiden täytäntöönpanoa koskevaa demokraattista valvontaansa sen varmistamiseksi, että unionin tärkeitä mutta rajallisia resursseja käytetään vaikuttavalla ja kustannustehokkaalla tavalla tuloksien saavuttamiseksi; korostaa, että parlamentilla on osana ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden välitarkistusta oikeus tarkastella välineiden täytäntöönpanoa ja tehdä siihen mahdollisesti tarvittavia muutoksia;

34. pitää valitettavana EU:n talousarviota koskevan kunnianhimon puutetta ulkoisen toiminnan alalla kaudella 2014–2020; vaatii EU:n strategioiden täytäntöönpanoon tarvittavan rahoituksen parempaa ennakkointia; pitää valitettavana, että joissain tapauksissa EU:n toimet ovat viivästyneet rahoitukseen liittyvien seikkojen vuoksi; vaatii, että tällaiset rakenteelliset ongelmat korjataan tulevaisuudessa esimerkiksi hyödyntämällä vakauden ja rauhan välineessä (ISP) vahvistettuja uusia säännöksiä siviilialan vakauttamisoperaatioihin osallistumisesta ja niiden toimintaa koskevien valmiuksien vahvistamisesta (4 c artikla); palauttaa mieliin myös tarpeen tarkistaa YTPP:n sotilasoperaatioiden rahoitusmekanismia (niin sanottu Athena-mekanismi), jotta EU:n sotilasoperaatioiden kustannuksista aiheutuva rasite voidaan jakaa entistä oikeudenmukaisemmin ja näin antaa kaikille jäsenvaltioille mahdollisuus osallistua joukkojen muodostamiseen tai ylläpitokustannusten rahoittamiseen;

35. muistuttaa korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa siitä, että parlamentti on tarkistanut unionin ulkoisen toiminnan välineitä kaudeksi 2014–2020, jotta voidaan vahvistaa sellaisten samanmielisten kansainvälisten, alueellisten, hallituksen alaisuuteen kuuluvien ja kansalaisyhteiskunnan toimijoiden valmiuksia, jotka ovat valmiit työskentelemään unionin kanssa tavoitteiden saavuttamiseksi, ja samalla säilyttää demokratian edistämisen kaltaiset omat perusarvomme;

3. Johdonmukaisuus käytännössä

36. pitää myönteisenä EU:n alueellisten strategioiden viimeaikaista kehitystä, johon on kuulunut poliittisten painopistealueiden määrittäminen, poliittisista tavoitteista tiedottaminen, poliittisten toimien koordinointi, kumppanuuksien rakentaminen ja

huomion kohdistaminen resurssien käyttöön; vaatii, että EU:n strategiat laaditaan suunnitelmallisesti, jotta EU:n toimille kentällä voidaan luoda kehys ja niistä saadaan johdonmukaisia, ja että ne laaditaan yhdessä Euroopan ulkosuhdehallinnon ja komission asiasta vastaavien yksiköiden (etenkin kehitys- ja yhteistyöpääosasto – EuropeAid ja humanitaarisen avun ja pelastuspalveluasioiden pääosasto (ECHO)) kanssa ja korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan johdolla; kehottaa komissiota osallistumaan oman toimivaltansa puitteissa aktiivisesti tällaiseen koordinointiin alusta alkaen;

37. vaatii, että kyseisissä strategioissa on tuotava selkeästi julki EU:n tavoitteet ja painopisteet ja täytäntöönpanon aikataulu sekä määriteltävä, mitkä välineet soveltuvat parhaiten toimeen (muiden muassa humanitaarinen apu ja kehitysapu, diplomaattinen toiminta ja sovittelu, humanitaarinen apu ja kehitysapu, taloudelliset seuraamukset ja YTPP); painottaa, että yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan roolin ja panoksen on oltava osa alustavaa poliittista analyysia ja poliittisten tavoitteiden määrittämistä ja että siksi on tarvittaessa helpotettava yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan suunnittelijoiden ja asiasta vastaavien parlamentin elinten osallistumista unionin tasolla ja kansallisella tasolla jo varhaisessa vaiheessa; pitää tässä yhteydessä ilahduttavana, että YTPP-operaatioihin sovellettava kriiseissä toimimista koskeva poliittinen kehys on kehittynyt myönteisesti, ja vaatii sen ulottamista kaikkiin kriisinhallinta-aloitteisiin;
38. on erityisen tyytyväinen Euroopan unionin Afrikan sarvea koskevaan strategiaan, jonka tavoitteena on tuoda vakautta tälle strategiselle alueelle poistamalla merirosvous ja sen taustalla olevat syyt, vakiinnuttamalla Somaliaan lailliset viranomaiset ja edistämällä alueellista yhteistyötä käyttäen samanaikaisesti EU:n ulkoisen toiminnan välineitä ja toimien yhteistyössä kentällä toimivien merkittävien kumppanien kanssa; muistuttaa kuitenkin, että EU:n toiminta alueella on muotoutunut YTPP:n puitteissa toteutettujen pioneerihankkeiden pohjalta (joita ovat EUNAVFOR Atalanta -operaatio ja EUTM Somalia -operaatio), joiden jälkeen on seurannut muita välineitä, jolloin kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta on tullut Afrikan sarvessa pikemminkin jälkikäteen aikaansaatu empiirinen ja pragmaattinen saavutus kuin hyvin muotoiltu ja suunniteltu strategia; on vahvasti sitä mieltä, että tulevaisuudessa EU:n strategiat on laadittava ennen EU:n ryhtymistä toimiin tietyllä alueella, ei sen jälkeen;
39. pitää valitettavana, että vaikka strategiat on määritelty, EU ei usein onnistu panemaan niitä täytäntöön ja sen on sen sijaan pakko ryhtyä poikkeus- ja hätätoimenpiteisiin; muistuttaa, että tämä on pätenyt etenkin Sahelin alueeseen, jota koskeva perusteellinen ja hyvin valmisteltu EU:n strategia-asiakirja (vuonna 2011 laadittu Sahelin aluetta koskeva EU:n turvallisuus- ja kehitysstrategia) oli yksimielisesti hyväksytty mutta joka ei johtanut tyydyttävään täytäntöönpanoon ennen kuin tilanne Malissa huonontui merkittävästi; kehottaa analysoimaan tästä erityisestä tapauksesta saadut kokemukset ja – yleisemmällä tasolla – parantamaan keskeisiä räjähdysherkkiä alueita koskevaa varhaisvaroittamista koskevaa analyysia, jotta voidaan luoda konkreettisia konfliktinestoa ja välitystä koskevia aloitteita ja siten edistää toimia jo niiden alkuvaiheissa muuttamalla politiikkaa reagointiin suuntautuvasta lähestymistavasta entistä asianmukaisempaan ja tehokkaampaan ennaltaehkäisyyn keskittyvään lähestymistapaan;
40. korostaa, että monet nykyiset kansalliset, alueelliset ja kansainväliset konfliktit ovat myös ilmastosta johtuvia ja että sen seurauksena kokonaisvaltainen lähestymistapa on

sisällytettävä ihmisten turvallisuuden käsitteeseen; palauttaa mieliin YK:n ympäristöohjelman (UNEP) joulukuussa 2011 julkaiseman, Sahelin alueen tilannetta koskevan analyysin, jossa todetaan, että lämpötilojen kohoaminen on aiheuttanut puutetta vedestä ja vaikeuttanut suuresti luonnonvaroista riippuvaisen, maanviljelystä, kalastuksesta ja karjanhoidosta toimeentulonsa saavan paikallisen väestön elämää, mikä on joissakin tapauksissa johtanut väkivaltaan ja aseellisiin konflikteihin;

41. on vakuuttunut, että tapauksissa, joissa kriisejä ei voida välttää, EU:n on voitava harkita ja hyödyntää tarkoituksenmukaisia siviili- ja sotilasvoimavaroja sekä ottaa käyttöön täydentäviä EU:n välineitä nopeasti ja tehokkaasti kaikilla kriisinhallintatehtävien aloilla, myös humanitaaristen kriisien tapauksissa; kehottaa panemaan täytäntöön asiaankuuluvat nopeaa reagointia koskevat perustamissopimuksen artiklat, mukaan lukien SEU-sopimuksen 44 artiklan; korostaa tässä yhteydessä tarvetta saada asiaankuuluviin unionin edustustoihin poliittisia asiantuntijoita ja turvallisuusasiantuntijoita;
42. vaatii, että EU:n pitäisi kyetä vahvistamaan rauhaa ja vakautta pidemmällä aikavälillä; kehottaa määrittämään hyvissä ajoin selkeät siirtymisstrategiat lyhyen aikavälin kriisitoiminnan välineiden (erityisesti diplomaattisten välineiden, YTPP:n ja ECHO:n välineiden ja uuden vakauden ja rauhan välineen (ISP)) ja kriisin jälkeisten välineiden (erityisesti ISP:n ja kehitysavun) kesken, jotta kentällä saavutettua edistystä voidaan jatkaa; panee tyytyväisenä merkille – ensimmäisenä merkittävänä askeleena – Euroopan ulkosuhdehallinnon ja komission välisen tehokkaan yhteistyön Malin YTPP-operaation tukemiseksi sekä EUTM Mali -operaatiota koskevan tarkastelemisen jo varhaisessa vaiheessa;
43. kehottaa EU:ta edistymään edelleen sen suhteen, että se pystyy toimimaan maatasolla yhtenäisesti ja niin, että vastuunjako on selkeä ja toimia johtaa edustuston päällikkö, joka vastaa EU:n ulkopolitiikan toteuttamisesta tietyssä maassa ja koordinoi samalla toimia paikallisesti jäsenvaltioiden sekä isäntävaltion, kansalaisyhteiskunnan ja muiden kansainvälisten kumppanien kanssa; kehottaa jäsenvaltioita sitoutumaan yhtenäiseen EU:n toimintaan kolmansissa maissa ja varmistamaan, että toimien koordinoinnista ja yhdistämisestä sovitaan asianmukaisesti EU:n toimielinten ja erityisesti komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa; pitää tässä suhteessa valitettavana, että jäsenvaltioiden itsenäinen toiminta kolmansissa maissa, erityisesti konfliktin jälkeisissä ja demokratisoituvissa yhteiskunnissa, ilman että toimia nivotaan toisiinsa asianmukaisesti niiden ja EU:n paikallisen edustuston välillä, on osoittautunut vahingolliseksi EU:n tavoitteiden ja etujen kannalta sekä sen uskottavuudelle suhteessa kolmanteen valtioon ja muihin kansainvälisiin kumppaneihin;

4. Kumppanuudet

44. korostaa, että menestyksekäs kokonaisvaltainen lähestymistapa vaatii lisäksi kumppanuuksien kehittämistä unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden ulkopuolella siten, että mukaan otetaan muut kansainväliset ja monikansalliset kumppanit, strategiset kumppanit, isäntävaltiot, alueelliset organisaatiot, kansalaisyhteiskunnan toimijat ja yksityinen sektori, ja että tällöin on kunnioitettava asianmukaisesti unionin päätöksenteon riippumattomuutta;
45. kehottaa EU:ta varmistamaan tehokkaan osallistumisensa YK:n yleiskokouksen toimintaan ja hyödyntämään kaikkia valtuuksia, jotka sille kuuluvat alueellisen yhdentymisen järjestön asemansa vuoksi;
46. toistaa kantansa, että Euroopan unionin tavoitteena on paikka laajennetussa turvallisuusneuvostossa ja pitää siten kiinni Lissabonin sopimuksen tavoitteesta, jonka mukaan EU:n ulkopoliittikkaa ja EU:n roolia maailman rauhassa, turvallisuudessa ja hallinnassa on vahvistettava; kehottaa korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa tekemään tämän saavuttamiseksi aloitteen jäsenvaltioiden yhteiseksi kannaksi; ehdottaa tämän tavoitteen saavuttamiseksi tulevaisuudessa, että Euroopan unionin neuvostossa sovitetaan yhteen kantoja uusien jäsenten ottamisesta YK:n turvallisuusneuvostoon ja YK:n turvallisuusneuvoston päätöksenteon uudistamisesta mahdollisesti siten, että otetaan käyttöön vahvistettu määräenemmistö;
47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

18.2.2014

VÄHEMMISTÖÖN JÄÄNYT MIELIPIIDE

ulkoasiainvaliokunnalle

EU:n kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta ja sen vaikutuksista EU:n ulkoisen toiminnan johdonmukaisuuteen
(2013/2146(INI))

Esittäjä: Sabine Lösing

Mietinnössä edistetään ulkopolitiikkaa koskevaa ”kokonaisvaltaista lähestymistapaa” ja erityisesti sotilaallisen toiminnan ja turvallisuuden sekä humanitaarisen avun ja kehitysavun yhdistämistä. Siinä kannatetaan siviili- ja sotilasalan yhteistyötä ja tuetaan siviilirakenteiden ja -alojen militarisoinnin lisäämistä.

Vastustamme mietintöä, koska siinä

- kannatetaan SEUT-sopimuksen 208 artiklan mukaisen kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen heikentämistä ja esimerkiksi Afrikan rauhanrahaston (turvallisuusoperaatioiden rahoitusväline) rahoittamista Euroopan kehitysrahastosta (EKR)
- edistetään kokonaisvaltaisen lähestymistavan avulla kehitysavun (EKR) käyttämistä sotilasoperaatioiden rahoittamiseen normaalina käytäntönä
- tuetaan YTPP:n, komentoketjun ja päätöksenteon keskittämistä entisestään kaikenlaisen julkisen valvonnan ulottumattomiin antamalla korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle ja viime kädessä Euroopan ulkosuhdehallinnolle kolmen tehtävän mandaatti panna kokonaisvaltainen lähestymistapa täytäntöön ja käyttää kaikkia välineitä, sotilaalliset välineet mukaan luettuina
- ei esitetä konflikteihin aitoja siviiliratkaisuja vaan sen sijaan keskitytään EU:n puolustukseen, sotilastoimiin ja konfliktinratkaisun militarisoimiseen
- edistetään ja tuetaan pidemmälle menevää siviili- ja sotilasalan yhteistyötä ja vaaditaan muiden politiikan alojen asettamista YTPP:n alaisuuteen.

Me vaadimme

- että EU:n kehityspolitiikan ensisijaisena tavoitteena on edelleen köyhyyden poistaminen ja että kehityspolitiikkaa ei saa marginalisoida eikä asettaa EU:n minkään muun politiikan alaisuuteen ja että sen on oltava humanitaarisen avun tapaan neutraalia, yleistä, puolueetonta ja riippumatonta
- sitä, ettei kehitysapua käytetä sotilaallisiin tarkoituksiin

- kaikkien toimien toteuttamista tiukasti YK:n peruskirjan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti
- siviili-EU:ta, siviilialan lähestymistapoja konfliktien ratkaisemiseen sekä siviili- ja sotilasoperaatioiden erottamista toisistaan
- EU:n erottamista Natosta.

21.1.2014

KEHITYSYHTEISTYÖVALIOKUNNAN LAUSUNTO

ulkoasiainvaliokunnalle

EU:n kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta ja sen vaikutuksista EU:n ulkoisen toiminnan johdonmukaisuuteen
(2013/2146(INI))

Valmistelija: Enrique Guerrero Salom

EHDOTUKSET

Kehitysyhteistyövaliokunta pyytää asiasta vastaavaa ulkoasiainvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa tehokkaan koordinoinnin ja johdonmukaisuuden merkitystä Euroopan unionin ulkoisessa toiminnassa; hyväksyy näkemyksen, jonka mukaan kehityksen, politiikan ja turvallisuuden alat ovat toisistaan riippuvaisia ja monimutkaiseen hätätilanteisiin vastattaessa EU:n tuoma lisäarvo on sen kyvyssä luoda monialaisuuteen liittyviä ja toimielinten välisiä synergiaetuja ja saada näin aikaan kestäviä tuloksia paikan päällä sekä saavuttaa pitkän aikavälin strategisia tavoitteita;
2. suhtautuu myönteisesti 11. joulukuuta 2013 annettuun yhteiseen tiedonantoon ”EU:n kokonaisvaltainen lähestymistapa ulkoisiin konflikteihin ja kriiseihin” JOIN(2013)30, koska siinä annetaan mahdollisuus selvittää tätä lähestymistapaa ja tehdä siitä toteuttamiskelpoinen uusissa Lissabonin sopimuksen jälkeisissä institutionaalisissa puitteissa ja vahvistaa EU:n sitoutuminen sen työskentelyä ulkosuhteiden alalla koskevaan kokonaisvaltaiseen kehikseen; toteaa, että tällaisen kunnianhimoisen politiikan edistämiseen ja täytäntöönpanoon liittyy huomattavia haasteita; suhtautuu myönteisesti erityisesti siihen, että tiedonannossa korostetaan turvallisuuden ja kehityksen välistä yhteyttä, jonka olisi oltava EU:n kokonaisvaltaisen lähestymistavan soveltamisen tärkein periaate;
3. tukee voimakkaasti näkemystä johdonmukaisemmasta ulkoisesta toiminnasta; korostaa, että EU:n ei pitäisi hyväksyä kokonaisvaltaisen lähestymistavan kapeaa määritelmää; suhtautuu myönteisesti siihen, että yhteisessä tiedonannossa edistetään tietämystä kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta, joka koskee konfliktisyklin tai muun ulkoisen kriisin kaikkia vaiheita varhaisvaroituksesta ja valmiudesta, konfliktien ehkäisemisestä,

kriiseihin vastaamisesta ja hallinnasta varhaiseen elpymiseen sekä vakauttamista ja rauhanrakentamista, jotta maita voidaan auttaa pääsemään takaisin kestävän ja pitkän aikavälin kehityksen uralle; on hyvin huolestunut mahdollisuudesta, että ulkopolitiikan tavoitteet voisivat olla etualalla kehitystä koskevien periaatteiden ja periaatteellisen humanitaarisen toiminnan sijasta;

4. suhtautuu myönteisesti siihen, että yhteisessä tiedonannossa viitataan kehitysavun ja humanitaarisen toiminnan erityisperiaatteisiin, joilla olisi tuettava EU:n toimia kattavan lähestymistavan avulla; kehottaa EUH:ta, komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kehityspolitiikkojen ja humanitaarisen avun sisällyttämisessä kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan noudatetaan asianmukaisesti näiden politiikkojen periaatteita, joihin EU on sitoutunut;
5. muistuttaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 208 artiklassa vahvistetaan kehityspolitiikan johdonmukaisuuden periaate sekä korostetaan sitä mahdollisuutta, että jännitteitä syntyy tämän periaatteen ja EU:n ulkopuolella toteutettavan kriisinhallinnan kokonaisvaltaisen lähestymistavan välillä; korostaa, että EU:n kehityspolitiikan päätavoite on köyhyyden poistaminen ja että näin ollen on hyvin tärkeää, ettei köyhyyden torjumista koskevia tavoitteita väheksytä EU:n ulkopolitiikassa eikä kokonaisvaltainen lähestymistapa heikennä kehitysyhteistyön siviililuonnetta; on huolissaan siitä, että integroitu ulkopolitiikan tavoitteiden ajaminen mahdollisesti aiheuttaisi paineita jakaa kehitysapua strategisesti ensisijaisille alueille; panee merkille, että yhteisen tiedonannon mukaan korkea edustaja ja varapuheenjohtaja sekä komission puheenjohtaja vastaavat ulkosuhteiden strategisesta ja operatiivisesta johdonmukaisuudesta ja myös sisäisten politiikkojen ulkoisesta vaikutuksesta; kehottaa korkeaa edustajaa ja varapuheenjohtajaa sekä komission puheenjohtajaa sitoutumaan tähän;
6. muistuttaa, että sekä SEUT-sopimuksen 214 artikla että humanitaarista apua koskeva eurooppalainen konsensus vuodelta 2008 suojelevat periaatteellista humanitaarista toimintaa; kehottaa turvaamaan humaaniuden, neutraaliuden, puolueettomuuden ja riippumattomuuden humanitaaristen periaatteiden noudattamisen, sillä ne ovat ratkaisevia periaatteita sekä humanitaarisen toiminnan tehokkuuden että sen toimijoiden turvallisuuden kannalta; painottaa vakaasti sitä, että terrorisminvastaisessa ohjelmassa ja turvallisuusohjelmassa ei saa heikentää humanitaarisen alan toimijoiden mahdollisuuksia toimittaa apua ja että humanitaarinen apu ei saisi missään olosuhteissa palvella poliittisia päämääriä eikä sitä saisi pitää kriisinhallintavälineenä; huomauttaa, että jotta humanitaarinen apu tavoittaisi väestön, joka sitä tarvitsee, sen on oltava neutraalia ja se on myös mielletävä neutraaliksi; toteaa, että tarpeisiin perustuva humanitaarinen apu olisi pidettävä erillisenä, mutta kehottaa samalla sitoutumaan entistä laajemmin humanitaarisen alan toimijoihin, jotta voidaan entistä paremmin määritellä, millä tavoin he toimivat kokonaisvaltaisen lähestymistavan yhteydessä;
7. katsoo, että kehityksen ja konfliktinestön välillä on vahva yhteys, sillä köyhyys on usein konfliktin tärkein syy ja seuraus; korostaa, että konfliktinestolla edistetään rauhaa, turvallisuutta ja kestävästä kehitystä; suhtautuu myönteisesti siihen, että yhteisessä tiedonannossa keskitytään konfliktinestoon, ja kehottaa tehostamaan EU:n varhaisvaroitusjärjestelmiä; kehottaa EU:ta jatkamaan epävakaa tilanteessa olevien

maiden tukemista puuttuakseen perimmäisiin syihin ja perustaakseen toimivat ja vastuuvolliset instituutiot, jotka pystyvät tarjoamaan peruspalveluja ja tukemaan köyhyyden vähentämistä; korostaa tarvetta laatia epävakaita valtioita koskeva EU:n strategia, jonka avulla EU:n järjestelmään sisällytettäisiin OECD:n kehitysapukomitean epävakaita valtioita koskevat periaatteet sekä Busanissa joulukuussa 2011 epävakaita valtioissa toimintaa varten tehdyn uuden sopimuksen tavoitteet;

8. suhtautuu myönteisesti siihen, että yhteisessä tiedonannossa sitoudutaan pitkän aikavälin strategiaan, koska ainoastaan pitkän aikavälin sitoutumisen ja kestäväen kehityksen avulla voidaan edistää rauhaa ja turvallisuutta; kehottaa koordinoimaan entistä paremmin EU:n politiikkojen lyhyen aikavälin ja pitkän aikavälin tavoitteita ottaen asianmukaisesti huomioon paikallistason sidosryhmien näkemykset;
9. korostaa, että ollakseen tehokas EU:n kokonaisvaltaisen lähestymistavan olisi perustuttava mahdollisimman suuressa määrin koko EU-järjestelmää koskevaan yhteiseen analyysiin, arviointiin ja suunnitteluun sekä selkeään vastuiden jakoon; korostaa tässä yhteydessä, että yhteinen ohjelmasuunnittelu on tärkeä väline, jonka avulla voidaan saada aikaan johdonmukainen ulkoinen toiminta.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	21.1.2014
Lopullisen äänestyksen tulos	+ : 23 - : 1 0 : 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Véronique De Keyser, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Ivo Vajgl, Iva Zanicchi
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Philippe Boulland, Emer Costello, Enrique Guerrero Salom, Cristian Dan Preda

23.10.2013

NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO

ulkoasiainvaliokunnalle

EU:n kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta ja sen vaikutuksista EU:n ulkoisen toiminnan johdonmukaisuuteen
(2013/2146(INI))

Valmistelija: Minodora Cliveti

EHDOTUKSET

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta pyytää asiasta vastaavaa ulkoasiainvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. ilmaisee tyytyväisyytensä sekä komission poliittisiin toimiin että rahoitusvälineisiin ja talousarviotukeen liittyviin toimiin, joilla pyritään tehostamaan sen sitoumusta edistää naisten vaikutusmahdollisuuksia pyrkimällä etenkin sisällyttämään naisten prioriteetit ja tarpeet kaikkiin EU:n ulkoisen toiminnan tärkeimpiin aloihin;
2. pitää tärkeänä, että varoja kohdistetaan aloitteisiin, jotka antavat naisille mahdollisuuden osallistua yhteiskuntaelämän uudelleen rakentamiseen ja johtaa sitä sekä käyttää infrastruktuureja, kuten vesi- ja sähköhuoltoa, kouluja, sairaaloita ja teitä ja osallistua valtion oikeudellisten ja hallinnollisten rakenteiden rakentamiseen ja kohentamiseen;
3. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) tehostamaan valmiuksiaan varmistaakseen sukupuolten välisen tasapainon ehdottaessaan ehdokkaita edustustojen päälliköiden asemaan;
4. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan aktiivisia toimenpiteitä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) yhteydessä, demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen rahoitusväline mukaan luettuna, jotta voidaan edistää syrjimättömyyttä ja estää moninkertaista syrjintää sukupuolen, etnisen alkuperän, vammaisuuden, uskonnon, iän ja seksuaalisen suuntautumisen perusteella;

5. pitää tärkeänä, että naiset ja naisten oikeuksia ajavat kansalaisjärjestöt otetaan mukaan jo EU:n ulkopolitiikan suunnitteluvaiheeseen erityisesti tarjoamalla koulutusta sukupuoleen liittyvissä kysymyksissä EUH:ssa ja EU:n kolmansien maiden edustustoissa;
6. painottaa naisten roolia kehitysyhteistyöpolitiikan tehostamisessa heidän osallistuessaan kehitysyhteistyölinjausten laatimiseen ja täytäntöönpanoon, millä varmistetaan, että poliittisissa ja taloudellisissa neuvotteluissa otetaan huomioon naisten edut ja luodaan kasvukierre, jossa naiset ovat kehityspolitiikan kantava voima;
7. pitää tärkeänä varmistaa, että kunnioitetaan tyttöjen oikeutta ilmaista mielipiteensä ja tulla kuulluiksi heidän terveyteensä ja ihmisarvoonsa vaikuttavissa kysymyksissä, ja korostaa, että etusijalle on aina asetettava lapsen etu; pitää tärkeänä, että kaikki lapset ja etenkin tytöt saavat kasvaa rauhallisessa, kunnioittavassa, suvaitsevassa, vapaassa, syrjimättömässä, sukupuolten tasa-arvoa kunnioittavassa ja solidaarisessa perheympäristössä; kehottaa panemaan tarkoin täytäntöön lapsen oikeuksia koskevan Geneven julistuksen ja naisia koskevan Pekingin julistuksen;
8. pyytää EUH:ta toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet lopettaakseen lapsiavioliitot maissa, joissa tämä on yleinen käytäntö;
9. tuo esiin, että naiset osallistuvat vain vähän politiikkaan ja hallintorakenteisiin, kuten eri kansallisiin neuvottelu- ja sovitteluelimiin; painottaa, että on tärkeää tarkistaa institutionaalisia mekanismeja sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi ja on otettava tarvittaessa käyttöön erityisiä väliaikaisia toimenpiteitä, kuten positiivinen syrjintä, suosituimmuuskohtelu ja kiintiöt, jotta mahdollistetaan naisten osallistuminen parlamentaariseen ja poliittiseen elämään yleisesti ja kaikissa instituutioissa, kaikenlaisissa tehtävissä sekä tärkeissä kansallisissa, alueellisissa ja kansainvälisissä prosesseissa, mukaan lukien rauhanoperaatioissa;
- 10 huomauttaa, että kansallisten hallitusten sekä paikallisten, alueellisten ja kansainvälisten organisaatioiden olisi tuettava kaikkia julkisia, yhteisöllisiä ja yksityisiä aloitteita, joilla parannetaan naisten mahdollisuuksia käyttää resursseja ja taloudellista riippumattomuutta ja edistetään samalla naisten pääsyä liike-elämään ja markkinoille sekä luotonsaantia erityisesti maaseudulla; painottaa, että paikallisten organisaatioiden olisi saatava helpommin kansallista ja kansainvälistä julkista rahoitusta ja että naisilla olisi oltava tasavertaiset mahdollisuudet olla mukana – niin osallisina kuin edunsaajina – paikallisissa kehitysohjelmissa, työpaikkojen, myös nuorisotyöpaikkojen, luontia koskevissa ohjelmissa, välttämättömimpien palvelujen tarjoamisessa sekä konfliktialueiden taloudellisen elvyttämisen ohjelmissa;
11. korostaa, että naisten pyrkimyksiä edistää rauhaa ei usein tunnusteta ja että naiset kokevat erittäin suurta kärsimystä sotaa käyvissä maissa;
12. katsoo, että avustustoimenpiteissä on otettava huomioon kriisien ja hätätilanteiden sekä sellaisten maiden erityispiirteet, joissa ei juurikaan ole perusvapauksia tai joissa kansalaisjärjestöt toimivat vaikeissa olosuhteissa; kehottaa EUH:ta määrittelemään yhdessä asianomaisen väestön edustajien kanssa rajatun joukon asioita, joita olisi käsiteltävä ensisijaisesti ja yhtä aikaa, jotta varat ja resurssit voidaan kohdentaa paremmin

asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi; korostaa, että olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tilanteisiin, joissa naiset joutuvat alttiiksi fyysiselle tai psyykkiselle väkivallalle;

- 13 painottaa, että on tärkeää kitkeä naisiin ja tyttöihin kohdistuva väkivalta ottaen huomioon, että joissakin aseellisissa selkkauksissa naisiin kohdistuva väkivalta on yleistä ja järjestelmällistä, koska aseistetut joukot käyttävät seksuaalisen väkivallan muotoja, joita ovat esimerkiksi raiskaus, pakkoprotituutio, ihmiskauppa ja orjuus, sodankäynnin taktisena keinona terrorisoidakseen siviilejä tai karkottaakseen siviiliväestön kotiseudultaan tai hyödyttääkseen konfliktin osapuolia;
14. kehottaa luomaan tukijärjestelmiä konfliktin tai sodan aikana sukupuoleen perustuvan väkivallan, kuten raiskauksien, kohteiksi joutuneille ja sukupuoleen perustuvasta väkivallasta traumatisoituneille henkilöille ja investoimaan heille tarkoitettuihin erityispalveluihin;
15. korostaa, että on tärkeää vahvistaa naisten asemaa ihmisoikeuksien ja demokratiaan tähtäävien uudistusten edistämiseksi, konfliktinestotoimien tukemisessa ja poliittisten osallistumis- ja edustumahdollisuuksien vahvistamisessa sekä rauhanneuvottelujen kaikissa vaiheissa, rauhanlujittamisessa ja konfliktin jälkeisessä suunnittelussa ja tiedottaa siitä enemmän; huomauttaa tässä yhteydessä myös, että EU:n vaalitarkkailuraporttien suositukset, jotka koskevat naisten osallistumista vaaliprosessiin, olisi otettava huomioon;
16. muistuttaa, että unionin ulkoisen toiminnan uskottavuus riippuu myös siitä, kuinka sisäisten toimien ja kehitystavoitteiden välisen johdonmukaisuuden periaatetta on noudatettu.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	21.10.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 23 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Regina Bastos, Marije Cornelissen, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Silvana Koch-Mehrin, Elisabeth Morin-Chartier, Norica Nicolai, Antonia Parvanova, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Britta Thomsen, Inês Cristina Zuber
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Izaskun Bilbao Barandica, Minodora Cliveti, Rosa Estaràs Ferragut, Mariya Gabriel, Nicole Kiil-Nielsen, Christa Klafß, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	17.2.2014
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 23 -: 1 0: 5
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Arnaud Danjean, Mark Demesmaeker, Ana Gomes, Richard Howitt, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Evgeni Kirilov, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Krzysztof Lisek, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Bernd Posselt, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Werner Schulz, Charles Tannock, Nikola Vuljanić, Sir Graham Watson
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Andrew Duff, Elisabeth Jeggle, Barbara Lochbihler, Indrek Tarand
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Paul Rübiger, Dubravka Šuica